

ROZSIADAC SIĘ (5) *vb impf*

Zawsze sie.

rozś- (5), [rozł-].

o oraz drugie a jasne; w *inf i imp* -siad-; w pozostałych formach -siąd-.

praes 3 sg rozsiądã sie (4). ◊ [*praet 3 pl m pers* rozsiądali sie. ◊ *fut 3 sg n* będzie sie rozsiadać.]

◊ *imp 3 sg* niechãj sie rozsiadã (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) – XVIII w.

Pękać, rozdzielać się; dehiscere, dirumpi, dissilire, hiascere, rumpi Cn (5) :

[*Przen: Unosić się gniewem:*

*Szereg: »rozsiadać się a upukać«: A ták ty fłowá [św. Szczepana] vľlyfzawľzy [Żydzi]/ rozfiadáli fie á vpukáli w fercach swoich [dissecabantur cordibus suis *Vulg Act 7/54*] *GilPos 230v* (*Linde*).]*

a. *O skórze [komu, czemu (żywotne)] (4) : á thák komu fye fkorá rozfiada/ Warz miód/ á zbiéray piány/ pomázuyze nimi. *SienLek 136*; Gdy fye koniowi fkorá rozfiada ná piętách álbo y indzie/ z czego téż więc vchrámowác muśi [...] *SienLek 175, 175*; [Thą tłustościã rozfiadłe rofpádliny [ust] námázuy/ á zgoiãc fie/ a gdy przed śrzeżogã [tj. mroźnym powietrzem] mázãc będziefz/ niebędziec fie nic rozfiadãc. *SienHerb 503a*].*

*Szereg: »padać się albo rozsiadać« (1): Niéktorymfye fkorá páda álbo rozfiada *SienLek 136*.*

b. *O ziemi (1) : Niechay ogién z niebá páda/ A ziemiã fye w gľãb rozfiada. *KochPs 69*.*

Formacje współrdzenne cf SIEŚĆ.

Cf ROZSIADAŁY, ROZSIADANIE